

Predmet C-716/18**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

14. studenoga 2018.

Sud koji je uputio zahtjev:

Curtea de Apel Timișoara (Rumunjska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

1. studenoga 2018.

Žalitelj:

CT

Druge stranke u žalbenom postupku:

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin –
Serviciul inspecție persoane fizice

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara –
Serviciul soluționare contestații 1

Predmet glavnog postupka

Žalba kojom se traži ukidanje presude Tribunalula Timiș (Viši sud u Tamišu, Rumunjska) od 26. ožujka 2018. Tom je presudom Tribunalul Timiș (Viši sud u Tamišu) odbio žaliteljevu upravnu tužbu kojom se u bitnome traži:

- a) poništenje odluke Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul soluționare contestații 1 (Glavna regionalna uprava javnih financija u Temišvaru – Služba za postupanje po žalbama, Rumunjska; u daljnjem tekstu: DGRFP) od 22. kolovoza 2017., kojom je odbijen žaliteljev prigovor protiv poreznog rješenja Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul inspecție persoane fizice (Okružna uprava javnih financija Caraș-Severin – Služba za porezni nadzor fizičkih osoba; u daljnjem tekstu: AJFP) te utvrđena žaliteljeva obveza plaćanja dodatnog poreza na

dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: PDV) u iznosu od 95 184 rumunjskih leja (RON);

- b) poništenje poreznog rješenja AFJP-a.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Na temelju članka 267. UFEU-a traži se tumačenje članka 288. stavka 1. točke 4. Direktive 2006/112.

Prethodna pitanja

1) Nalaže li članak 288. stavak 1. točka 4. Direktive Vijeća Europske unije 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, objavljene u *Službenom listu Europske unije* (SL), L 347 od 11. prosinca 2006. da u okolnostima poput onih u glavnom postupku, u kojima fizička osoba provodi gospodarsku aktivnost obavljanjem slobodnih profesija te iznajmljivanjem nekretnine, ostvarujući na taj način prihode na kontinuiranoj osnovi, utvrđivanje određene poslovne aktivnosti kao glavne aktivnosti kako bi se provjerilo može li se iznajmljivanje kvalificirati kao njezina popratna aktivnost te, ako je odgovor potvrđan, na temelju kojih se kriterija može utvrditi ta glavna aktivnost, odnosno trebaju li se prethodno navedene odredbe tumačiti na način da sve poslovne aktivnosti kojima se provodi gospodarska aktivnost te fizičke osobe predstavljaju „glavnu aktivnost“?

2) Ako nekretnina koju fizička osoba iznajmljuje trećoj osobi nije namijenjena niti se koristi za obavljanje ostalih gospodarskih aktivnosti te osobe, tako da se ne može uspostaviti poveznica između iznajmljene nekretnine i obavljanja različitih profesija dotične osobe, može li se na temelju članka 288. stavka 1. točke 4. Direktive Vijeća Europske unije 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, objavljene u *Službenom listu Europske unije* (SL), L 347 od 11. prosinca 2006., aktivnost iznajmljivanja kvalificirati kao „popratna aktivnost“, zbog čega se ona isključuje iz izračuna prometa, koji služi kao referentna vrijednost u svrhu primjene posebnog sustava izuzeća za mala poduzeća?

3) Je li u slučaju opisanom u drugom prethodnom pitanju za kvalifikaciju iznajmljivanja kao „popratne aktivnosti“ relevantna činjenica da se ona provodi u korist treće osobe, pravne osobe čiji je član i direktor fizička osoba te čije se sjedište nalazi na dotičnoj nekretnini, a obavlja poslovnu aktivnost iste vrste kao dotična fizička osoba?

Navedene odredbe prava Unije i sudska praksa Suda

Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.), kako je izmijenjena Provedbenom odlukom Vijeća 2012/181/EU od 26. ožujka 2012. kojom se Rumunjskoj odobrava uvođenje posebne mjere odstupanja od članka 287. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2012., L 92., str. 26.) (u daljnjem tekstu: Direktiva 2006/112), članak 9. stavak 1., članak 135. stavak 1. točka (l), članak 287. točka 18., članak 288.;

presuda od 11. srpnja 1996., Régie dauphinoise (C-306/94, EU:C:1996:290), presuda od 29. listopada 2009., NCC Construction Danmark (C-174/08, EU:C:2009:669), presuda od 6. ožujka 2008., Nordania Finans i BG Factoring (C-98/07, EU:C:2008:144), presuda od 29. travnja 2004., EDM (C-77/01, EU:C:2004:243), presuda od 13. lipnja 2013., Kostov (C-62/12, EU:C:2013:391).

Navedene nacionalne odredbe

Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (Zakon br. 571/2003 od 22. prosinca 2003. o Poreznom zakoniku, kako je dodatno izmijenjen i dopunjen; u daljnjem tekstu: Porezni zakonik):

Članak 126. stavak 9., naslovljen „Oporezive transakcije”:

„Oporezive transakcije mogu uključivati:

- a) oporezive transakcije na koje se primjenjuju stope iz članka 140.;
- b) transakcije izuzete od PDV-a, uz pravo na odbitak PDV-a, za koje se ne plaća PDV, ali se dopušta odbitak PDV-a koji se plaća ili je plaćen za stjecanja; u ovoj su glavi navedene transakcije propisane člancima 143. do 144.¹;
- c) transakcije izuzete od PDV-a, bez prava na odbitak PDV-a, za koje se ne plaća PDV te ne dopušta odbitak PDV-a koji se plaća ili je plaćen za stjecanja; u ovoj su glavi navedene transakcije propisane člankom 141.”

Članak 127. naslovljen „Porezni obveznici i gospodarska aktivnost” u stavcima 1. i 2. propisuje:

„(1) ‚Porezni obveznik’ znači svaka osoba koja samostalno provodi gospodarsku aktivnost poput onih iz stavka 2., neovisno o mjestu i bez obzira na svrhu ili rezultate te aktivnosti.

(2) U smislu ove glave, gospodarske aktivnosti su aktivnosti proizvođača, trgovca ili osobe koja pruža usluge, uključujući [...] one samostalnih ili s njima izjednačenih profesija. Korištenje materijalne ili nematerijalne imovine radi

ostvarivanja prihoda, na kontinuiranoj osnovi, također se smatra gospodarskom aktivnosti.”

Članak 141. stavak 2., naslovljen „Odbitak u pogledu transakcija izvršenih u tuzemstvu”:

„Sljedeće transakcije također su izuzete od PDV-a:

e) [...] iznajmljivanje [...] nekretnina [...]”.

Članak 152., naslovljen „Poseban sustav izuzeća za mala poduzeća”:

„(1) Na poreznog obveznika koji ima poslovni nastan u Rumunjskoj u skladu s člankom 125.¹ stavkom 2. točkom a) te čiji je prijavljeni ili ostvareni promet manji od praga koji iznosi 65 000 eura [...] odnosno 220 000 RON može se primijeniti izuzeće od PDV-a [...] u pogledu transakcija predviđenih člankom 126. stavkom 1. [...].

(2) Promet koji služi kao referentna vrijednost u svrhu primjene stavka 1. sastoji se od ukupne vrijednosti bez PDV-a u slučaju poreznih obveznika koji traže brisanje iz registra osoba identificiranih u svrhu PDV-a, isporuka robe i pružanja usluga koje je porezni obveznik isporučio tijekom kalendarske godine, a koje su oporezive ili koje, ovisno o slučaju, mogu biti oporezive ako ih nisu isporučila mala poduzeća, transakcija koje proizlaze iz gospodarske aktivnosti i za koje se smatra da je mjesto isporuke u inozemstvu ako se PDV može odbiti i ako su te transakcije izvršene u Rumunjskoj u skladu s člankom 145. stavkom 2. točkom b), izuzetih transakcija s pravom na odbitak te izuzetih transakcija bez prava na odbitak predviđenih člankom 141. stavkom 2. točkama a), b), e) i f) ako one nisu popratne aktivnosti u odnosu na glavnu aktivnost [...].”

Članak 153., naslovljen „Registracija poreznih obveznika u svrhu PDV-a”

„(1) Porezni obveznik koji ima sjedište svoje gospodarske aktivnosti u Rumunjskoj i koji obavlja ili namjerava obavljati gospodarsku aktivnost koja uključuje oporezive transakcije i/ili transakcije izuzete od PDV-a s pravom na odbitak dužan je od nadležnog poreznog tijela zatražiti registraciju u svrhu PDV-a kod nadležnog poreznog organa, koja se nakon uobičajene registracije određuje pod sljedećim uvjetima:

[...]

b) ako tijekom kalendarske godine dosegne ili prekorači prag za izuzeće predviđen člankom 152. stavkom 1., u roku od 10 dana od kraja mjeseca u kojem je dosegnuo ili prekoračio taj prag; [...].”

Hotărârea Guvernului României nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificată și completată prin Hotărârea nr. 670 din 4 iulie 2012

(Uredba rumunjske vlade br. 44/2004 od 22. siječnja 2004. o utvrđivanju pravila kojima se provodi Zakon br. 571 iz 2003. o Poreznom zakoniku, kako je izmijenjena i dopunjena Vladinom uredbom br. 670 od 4. srpnja 2012.; u daljnjem tekstu: provedbene odredbe).

Točka 61. stavak 1. u vezi s člankom 152. Poreznog zakonika:

„U skladu s člankom 152. stavkom 2. Poreznog zakonika, transakcija je popratna u odnosu na glavnu aktivnost ako su kumulativno ispunjeni uvjeti predviđeni točkom 47. stavkom 3.”

Točka 47. stavak 3. u vezi s člankom 147. Poreznog zakonika:

„Transakcija je popratna u odnosu na glavnu aktivnost ako su kumulativno ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a. za obavljanje dotične aktivnosti potrebni su tehnički resursi koji su ograničeni u pogledu opreme i korištenja osoblja;
- b. transakcija nije izravno povezana s glavnom aktivnosti poreznog obveznika te
- c. zanemariv je iznos stjecanja obavljenih u svrhu transakcije i iznos PDV-a u vezi s tom transakcijom koji se može odbiti.”

Codul civil, aprobat prin Legea nr. 287/2009 din 17 iulie 2009, republicată (Građanski zakonik, potvrđen Zakonom br. 287/2009 od 17. srpnja 2009., ponovno objavljen)

Članak 31., naslovljen „Imovina, imovinske mase i namijenjena imovina (*patrimonii de afectatiune*)”:

„(1) Svaka fizička ili pravna osoba vlasnik je imovine koja uključuje sva prava (potraživanja) i obveze koji se mogu procijeniti na temelju novčane vrijednosti te pripadaju toj imovini.

(2) Imovina se može podijeliti ili namijeniti isključivo u slučajevima i pod uvjetima predviđenima zakonom.

(3) Namijenjena imovina ona je koja je namijenjena obavljanju određene dopuštene profesije kao i druga imovina utvrđena zakonom.”

Članak 33. naslovljen „Pojedinačna poslovna imovina” u stavku 1. određuje:

„Imovinska masa namijenjena pojedinačnom obavljanju dopuštene profesije uspostavlja se aktom koji sklapa vlasnik u skladu s uvjetima u pogledu oblika i objavljivanja propisanim zakonom”.

Kratak prikaz činjeničnog stanja i glavnog postupka

- 1 Osim djelatnosti sveučilišnog profesora, žalitelj obavlja različite slobodne profesije poput računovodstvenog stručnjaka, poreznog savjetnika, upravitelja u slučaju nesolventnosti i odvjetnika. Također, povremeno ostvaruje prihod od autorskih prava. Osim toga, žalitelj ima nekretninu u suvlasništvu s drugom osobom.
- 2 Žalitelj je u skladu s rumunjskim zakonodavstvom dobio jedinstveni porezni registracijski broj za „djelatnosti računovodstva i revizije te poreznog savjetovanja”, koji je predviđen za profesiju poreznog savjetnika i računovodstvenog stručnjaka. Žalitelj je u svrhu obavljanja tih profesija prijavio nekoliko poslovnih sjedišta. Jedino je sjedište njegova samostalnog ureda upravitelja u slučaju nesolventnosti registrirano na dotičnoj adresi iz glavnog postupka.
- 3 Od 2007. žalitelj ostvaruje prihode od iznajmljivanja prethodno navedene nekretnine. Ta je nekretnina iznajmljena trgovačkom društvu čiji je žalitelj član i direktor. Dotično društvo navelo je da ima sjedište u iznajmljenoj nekretnini i u njoj obavlja, među ostalim, djelatnosti savjetovanja, računovodstva, revizije i poreznog savjetovanja, a navedeni glavni predmet poslovanja sastoji se od „djelatnosti poslovnog i upravljačkog savjetovanja”.
- 4 Žalitelj je 2016. bio podvrgnut poreznoj kontroli u pogledu dugovanog PDV-a za razdoblje od 1. siječnja 2011. do 30. lipnja 2016. Nakon te je kontrole AJFP utvrdio da je žalitelj tijekom 2012. prekoračio prag prometa od 220 000 RON (65 000 eura) određenog u svrhu primjene posebnog sustava izuzeća za mala poduzeća (u daljnjem tekstu: prag za izuzeće), tako da je žalitelj bio dužan registrirati se kao porezni obveznik u svrhu PDV-a. Stoga je AJFP utvrdio da je žalitelj dužan platiti PDV u iznosu od 95 184 RON.
- 5 AJFP je prilikom određivanja navedenog prometa uzeo u obzir prihode od samostalnih profesija poreznog savjetnika, računovodstvenog stručnjaka i upravitelja u slučaju nesolventnosti te od autorskih prava kao i prihode od iznajmljivanja nekretnine u suvlasništvu. Izračunom nisu bili obuhvaćeni ni prihodi od plaća za posao docenta ni oni od odvjetničke djelatnosti, koji podliježu posebnom poreznom režimu.
- 6 AJFP je utvrdio da je 2012. žalitelj ostvario 69 % ukupnog prihoda od djelatnosti upravitelja u slučaju nesolventnosti, 17% od iznajmljivanja nekretnine te 14% od djelatnosti računovodstvenog stručnjaka i poreznog savjetnika. Stoga je AJFP smatrao da je žaliteljeva glavna aktivnost dotične godine bila ona u vezi s djelatnosti upravitelja u slučaju nesolventnosti s obzirom na visinu prihoda od nje u usporedbi s cjelokupnom gospodarskom aktivnosti; osim toga, smatrao je da se iznajmljivanje nekretnine ne može kvalificirati kao „popratna aktivnost” u odnosu na tu djelatnost, tako da bi se mogla isključiti iz izračuna prometa za navedenu godinu.

- 7 DGRFP je odlukom od 22. kolovoza 2017. odbio prethodnu upravnu žalbu podnesenu protiv poreznog rješenja. Tribunalul Timiș (Viši sud u Tamišu) odbio je presudom od 26. ožujka 2018. upravnu tužbu podnesenu protiv te odluke, čime je u biti potvrđena argumentacija AJFP-a. Žalitelj je sudu koji je uputio zahtjev podnio žalbu protiv te presude.

Bitni argumenti stranaka u glavnom postupku

- 8 **Žalitelj** prije svega ističe da se sporno porezno rješenje odnosi isključivo na njegovu aktivnost koju obavlja kao fizička osoba, a ne kao trgovac. Navodi da predmetna nekretnina nikad nije bila dio njegove namijenjene imovine kao trgovca te da stoga nije bila namijenjena obavljanju njegovih poslovnih aktivnosti kao fizičke osobe. Tvrdi također da ne odbija troškove i PDV povezane s upravljanjem tom nekretninom jer je sjedište njegova samostalnog ureda za djelatnost upravitelja u slučaju nesolventnosti prijavljeno na istoj adresi isključivo u svrhu izdavanja stručnih potvrda propisanih rumunjskim zakonom.
- 9 Stoga napominje da se u izračun prometa koji je ostvario kao fizička osoba 2012. nisu mogli uključiti prihodi od iznajmljivanja nekretnine. Tvrdi da su se ti prihodi isključili iz izračuna, promet ne bi prekoračio prag za isključenje te žalitelj stoga ne bi bio dužan platiti PDV.
- 10 Iako se prema žaliteljevu mišljenju iznajmljivanje nekretnine može kvalificirati kao „gospodarska aktivnost” u smislu PDV-a s obzirom na to da ju porezni obveznik obavlja na kontinuiranoj osnovi, ono, međutim predstavlja „popratnu aktivnost u odnosu na glavnu djelatnost” jer ispunjava sve uvjete koji su kumulativno propisani točkom 47. stavkom 3. provedbenih odredbi, i to:
- za njezino obavljanje žalitelj nije namijenio tehničke resurse u pogledu opreme i korištenja osoblja s obzirom na to da je najmoprimcu na raspolaganju bio isključivo prostor;
 - iznajmljivanje nije izravno povezano s glavnom gospodarskom aktivnosti koja se obavlja, tj. sa slobodnim profesijama;
 - nisu obavljena stjecanja u svrhu izvršenja te transakcije ni u pogledu režija jer je određeno da najmoprimac snosi sve troškove povezane s korištenjem prostora.
- 11 Žalitelj smatra da porezni obveznik ne može imati više glavnih aktivnosti tako da je radi određivanja prometa potrebno utvrditi njegovu glavnu aktivnost koju kao porezni obveznik uobičajeno i stalno obavlja. Ako postoje transakcije koje su izuzete bez prava na odbitak, kao što je slučaj s iznajmljivanjem nekretnina, napominje da je potrebno utvrditi predstavlja li ono nastavak glavne gospodarske aktivnosti.

- 12 Osim toga, tvrdi da je njegova glavna gospodarska aktivnost računovodstvo i revizija te porezno savjetovanje jer odgovara provedenim istraživanjima i njegovim praktičnim aktivnostima, a iskustvo akumulirano u tom području također se koristi za obavljanje profesije upravitelja u slučaju nesolventnosti i odvjetnika te objavljivanje stručnih radova. Stoga ističe da prihodi ostvareni tijekom porezne godine od različitih profesija nisu relevantni za određivanje glavne aktivnosti.
- 13 Napominje da se u svakom slučaju ti prihodi moraju analizirati na razini cjelokupnog razdoblja na koje se odnosi porezna kontrola kako bi se utvrdilo jesu li prihodi od djelatnosti poreznog savjetovanja i poreznog stručnjaka, koji se također uzimaju u obzir, veći od prihoda od djelatnosti upravitelja u slučaju nesolventnosti. Osim toga, smatra da su potonji 2012. bili povećani isključivo zbog naknade koja je naplaćena na temelju prodaje nekretnine jednog stečajnog dužnika te je ta transakcija, stoga, bila povremene prirode.
- 14 Žalitelj također navodi da je za utvrđivanje popratnog karaktera iznajmljivanja potrebno uzeti u obzir cjelokupnu njegovu gospodarsku aktivnost koja se obavlja u okviru svih njegovih glavnih slobodnih profesija te zaključuje da se iznajmljivanje treba kvalificirati kao popratnu aktivnost u odnosu na njegovu gospodarsku aktivnost jer ispunjava sve uvjete koji su kumulativno propisani točkom 47. stavkom 3. provedbenih odredbi te utvrđeni u sudskoj praksi Suda; u tom se pogledu žalitelj poziva na presudu od 29. listopada 2009., NCC Construction Danmark (C-174/08, EU:C:2009:669), presudu od 6. ožujka 2008., Nordania Finans i BG Factoring (C-98/07, EU:C:2008:144) i presudu od 29. travnja 2004., EDM (C-77/01, EU:C:2004:243).
- 15 **Druge stranke u žalbenom postupku** tvrde da je žalitelj, s obzirom na činjenicu da je 2012. prekoračio prag za izuzeće, bio u skladu s člankom 153. stavkom 1. točkom b) Poreznog zakonika dužan zatražiti registraciju kao poreznog obveznika u svrhu PDV-a u roku od deset dana od prekoračenja navedenog praga, i to do 10. kolovoza 2012., postajući time 1. rujna 2012. poreznim obveznikom u svrhu PDV-a.
- 16 Druge stranke u žalbenom postupku navode da žalitelj ima svojstvo poreznog obveznika ne samo u pogledu slobodnih profesija nego i predmetnog iznajmljivanja nekretnine s obzirom na to da je u skladu s člankom 141. stavkom 2. točkom e) Poreznog zakonika iznajmljivanje izuzeto od PDV-a bez prava na odbitak. Napominju da se iznajmljivanje u skladu s točkom 47. stavkom 3. provedbenih odredbi ne može smatrati popratnom u odnosu na glavnu aktivnost kako bi se prihodi od te djelatnosti isključili iz izračuna prometa.
- 17 Uzimajući u obzir visinu prihoda od djelatnosti računovodstvenog stručnjaka i poreznog savjetnika 2012. (14 % ukupnih prihoda), ne može se prema njihovu mišljenju smatrati da ta djelatnost predstavlja žaliteljevu glavnu aktivnost. Druge stranke u žalbenom postupku ističu da je djelatnost upravitelja u slučaju nesolventnosti žaliteljeva glavna aktivnost s obzirom na visinu prihoda od

navedene djelatnosti (69 % ukupnih prihoda), međutim u pogledu te djelatnosti nije ispunjen uvjet propisan točkom 47. stavkom 3. točkom b) provedbenih odredbi, prema kojoj odredbi iznajmljivanje ne smije biti izravno povezano s glavnom aktivnosti jer se žaliteljovo poslovno sjedište u odnosu na tu profesiju nalazi na predmetnoj nekretnini.

- 18 Druge stranke u žalbenom postupku također navode da predmetna djelatnost ne ispunjava ni uvjet iz točke 47. stavka 3. točke (c) provedbenih odredbi jer je nekretnina stečena u zamjenu za znatan iznos isključivo kako bi se iznajmljivala, zbog čega je relevantno obavljeno stjecanje.
- 19 U prilog svojim argumentima druge stranke u žalbenom postupku pozivaju se na presudu od 13. lipnja 2013., Kostov (C-62/12, EU:C:2013:391).

Sažetak obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 20 Pravni problem u ovom predmetu odnosi se prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev na pitanje predstavlja li iznajmljivanje nekretnine koje obavlja žalitelj „popratnu aktivnost u odnosu na glavnu aktivnost” u smislu Direktive 2006/112 te trebaju li se u okolnostima iz glavnog postupka prihodi od te djelatnosti stoga uzeti u obzir u svrhu izračuna prometa, na temelju kojeg se utvrđuje obveza poreznog obveznika da se registrira u svrhu PDV-a.
- 21 Tumačenje pojmova prava Unij pridonijet će rješavanju ovog spora omogućujući da se utvrdi je li AJFP pogrešno izračunao promet uređen člankom 152. stavkom 1. Poreznog zakonika uključivši u njegov izračun prihode koje je žalitelj CT ostvario kao fizička osoba, na temelju čega će se zatim moći utvrditi je li prekoračio prag za izuzeće, o čemu ovisi njegova obveza registracije kao poreznog obveznika u svrhu PDV-a.
- 22 Sud koji je uputio zahtjev smatra da se navedeni pravni problem ne može riješiti na temelju sudske prakse Suda koja proizlazi iz presude od 13. lipnja 2013., Kostov (C-62/12, EU:C:2013:391), koju navode druge stranke u žalbenom postupku, s obzirom na to da u ovom predmetu nije potrebno razjasniti trebaju li se pri izračunu prometa uzeti u obzir prihodi ostvareni od povremene gospodarske aktivnosti, nego je li iznajmljivanje popratna aktivnost u odnosu na žaliteljevu poslovnu aktivnost.
- 23 Sud koji je uputio zahtjev također smatra da ni presude Suda na koje se poziva žalitelj ne doprinose razjašnjavanju ovog predmeta jer je njima Sud odlučio o pojmu „popratne aktivnosti” isključivo u pogledu izračuna razmjernog odbitka, međutim nije navedena ni jedna presuda Suda u vezi s pojmom „popratne aktivnosti” s obzirom na izračun prometa na temelju kojeg porezni obveznici mogu zatražiti primjenu posebnog sustava izuzeća za mala poduzeća..
- 24 Primjećujući da se u Direktivi 2006/112 upotrebljavaju različiti pojmovi za označavanje, s jedne strane, „gospodarske aktivnosti” i, s druge strane,

„transakcija” izvršenih prilikom njihova obavljanja te uzimajući u obzir da žalitelj poriče da je nekretnina u zakupu bila ikad namijenjena obavljanju bilo koje njegove poslovne aktivnosti u svojstvu fizičke osobe, sud koji je uputio zahtjev smatra da je s obzirom na posebne okolnosti spora potrebno pribaviti tumačenje pojma „popratne aktivnosti u odnosu na glavnu aktivnost” kako bi se utvrdilo može li se iznajmljivanje od kojeg je žalitelj ostvario prihode kvalificirati kao popratna aktivnost koja je isključena iz izračuna prometa čak i ako nije povezana s bilo kojom od žaliteljevih poslovnih aktivnosti.

- 25 Sud koji je uputio zahtjev također se pita je li za kvalificiranje iznajmljivanja kao „popratne aktivnosti” u odnosu na „glavnu aktivnost” relevantna činjenica da je ta aktivnost izvršena u korist treće osobe, pravne osobe čiji je žalitelj član i direktor i koja obavlja istu poslovnu aktivnost od koje žalitelj ostvaruje prihode kao fizička osoba.